

Η πανούκλα ως... «αυτογνωσία»! (Ένα άρθρο που όλοι πρέπει να διαβάσουμε για το καλό μας)

Η πανούκλα ως... «αυτογνωσία»!

Του Θανάση Κ.

Υπάρχουν τρεις περιστάσεις που συγκλονίζουν τις κοινωνίες, δοκιμάζουν τις αντοχές τους, φέρνουν στην επιφάνεια τις κρυμμένες αρετές και τα μεγάλα ελαττώματα των ανθρώπων, ενώ αποκαλύπτουν το μεγαλείο και τη μικρότητα στις σχέσεις τους: Οι θεομηνίες, οι πόλεμοι και οι μεγάλες επιδημίες.

Οι θεομηνίες, κυρίως σεισμοί και ακραία καιρικά φαινόμενα είναι “στιγμιαία” ή κρατούν λίγο. Αλλά ο βασανιστικός χρόνος αρχίζει αμέσως μετά: όταν αρχίζει η καταμέτρηση των νεκρών και η αποτίμηση των ζημιών...

Οι πόλεμοι κρατάνε αρκετά, έχουν αβέβαιη έκβαση, συνήθως πλήττουν κάποιους περισσότερο από άλλους, αλλά “ισοπεδώνουν” τους πάντες και ενώνουν την κοινωνία στην προσμονή της νίκης ή στην κοινή μοίρα της ήττας.

Οι επιδημίες είναι ίσως οι πιο σκληρές δοκιμασίες. Γιατί δεν είναι “στιγμιαίες”, γιατί χτυπάνε ή μπορούν να χτυπήσουν τους πάντες και γιατί οι άνθρωποι βιώνουν – προσωπικά και καθημερινά – την αμεσότητα του θανάτου. Του δικού τους και των “δικών” τους...

Στις μεγάλες επιδημίες της Ιστορίας η πιθανότητα του θανάτου καθενός υπήρξε μεγαλύτερη από τις πολεμικές συγκρούσεις που είχε βιώσει στον καιρό του.

Κατά τη μεγάλη επιδημία της πανούκλας που έπληξε την ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία επί Ιουστινιανού (και την Περσία επί δυναστείας Σασανιδών) πέθαναν 25 εκατομμύρια άνθρωποι μέσα στα πρώτα δύο χρόνια (541-2 μ.Χ.) και άλλα 25 εκατομμύρια στα επόμενα (και “ηπιότερα”) κύματα αναζωπύρωσής της, τα επόμενα 200 χρόνια. Στην κορύφωσή της λέγεται ότι πέθαιναν 5 χιλιάδες άνθρωποι ημερησίως μόνο στην Κωνσταντινούπολη. Ενώ συνολικά υπολογίζεται ότι αφανίστηκε εξ αιτίας της περί το 40% του πληθυσμού της Βασιλεύουσας και το 25% του συνολικού πληθυσμού στην Ανατολική Μεσόγειο...

Κατά τη δεύτερη – και μεγαλύτερη – επιδημία πανούκλας το 1348-53 στην Ευρώπη, η καταστροφή ήταν ανείπωτη. Και επονομάστηκε ο “Μαύρος θάνατος”! Πάνω από 25 εκατομμύρια πέθαναν στα πρώτα χρόνια, περίπου το ένα τρίτο του τότε πληθυσμού της Ευρώπης! Ενώ οι απώλειες τους επόμενους δύο αιώνες στα επόμενα κύματα της επιδημίας αγγίζουν ίσως τα 100 εκατομμύρια, δηλαδή τα δύο τρίτα του συνολικού ευρωπαϊκού πληθυσμού.

Κι ενώ τέτοιων διαστάσεων πανδημία πίστευαν πλέον ότι βρίσκεται στο “βαθύ μεσαιωνικό παρελθόν” της ανθρώπινης Ιστορίας, ήλθε η “Ισπανική γρίπη” του 1918-19 και σκότωσε μέσα σε λίγους μήνες περισσότερους απ’ όσους είχε σκοτώσει ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος στα πέντε χρόνια που είχε μόλις προηγηθεί: Πάνω από 21,6 εκατομμύρια ανθρώπους στις αρχές του 20ου Αιώνα! Και μαζί με τις αναζωπυρώσεις της λέγεται ότι τα θύματά της ξεπερνούν κατά πολύ τα 50 – ίσως αγγίζουν και τα 100 εκατομμύρια – σε ολόκληρο τον κόσμο!

Από την Ισπανική γρίπη νόσησε σχεδόν το ένα τρίτο (27%) του παγκόσμιου πληθυσμού πριν μόλις 100 χρόνια! Δηλαδή πάνω από 500 εκατομμύρια άτομα σε σύνολο 1,6 με 1,8 δισεκατομμυρίων ανθρώπων...

Με μια μεγάλη διαφορά, ωστόσο, σε σύγκριση με τις προηγούμενες μεγάλες πανδημίες: Από την Ισπανική γρίπη επιζούσαν οι περισσότεροι και πέθαινε ένα ποσοστό της τάξης του 20% όσων νοσούσαν. Ενώ από τις επιδημίες πανούκλας που είχαν προηγηθεί πέθαιναν όλοι...

Τέτοια ποσοστά θνητότητας είναι πολλές τάξεις μεγαλύτερα από οτιδήποτε άλλο, πολέμους ή θεομηνίες (με την εξαίρεση ενός πυρηνικού πολέμου, που καταφέραμε να αποφύγουμε).

Και το σπουδαιότερο: στη διάρκεια τέτοιων δοκιμασιών οι άνθρωποι συνειδητοποιούν ότι καθένας τους μπορεί αύριο να είναι νεκρός!

Αυτή η αίσθηση άμεσου και πολύ πιθανού επικείμενου θανάτου λειτουργεί ως “καθαρτήριο ψυχών”, σπάει τα “κελύφη” των κοινωνικών συμβάσεων και βγάζει την αλήθεια της ανθρωπιάς ή της κτηνωδίας – συνηθέστατα και τα δύο ταυτόχρονα. Αφήνοντας βαθύ αποτύπωμα στο συλλογικό υποσυνείδητο των κοινωνιών...

Το πώς αντιδρούν οι άνθρωποι σε τέτοιες παρατεταμένες ακραίες συνθήκες μπορούμε να το μαντέψουμε από τα χρονικά παλαιότερων ιστορικών καταγραφών και από τα λογοτεχνικά έργα που εμπνεύστηκαν τότε.

Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα: λείπει ο πανικός! Στο εμβληματικό

μυθιστόρημα του Καμύ η “Πανούκλα” (στην Αλγερία το 1940), οι άνθρωποι μεταλλάσσονται, οι σχέσεις τους επίσης, μαθαίνουν να βρίσκουν νόημα στη ζωή χωρίς αύριο – νόημα που δεν είχαν υποψιαστεί πριν ενσκήψει η δολοφονική πανούκλα.

Στο “Δεκαήμερο” του Βοκκακίου, τον καιρό του “Μαύρου θανάτου” που έπληξε σαρωτικά την αγαπημένη του Φλωρεντία, επτά μαυφορεμένες νεαρές γυναίκες και τρεις νέοι συναντώνται στον περίβολο μιας Εκκλησίας κι αποφασίζουν να δραπετεύσουν από την “καταραμένη” πόλη, για να γλιτώσουν. Στην πορεία διαφυγής τους διηγούνται μεταξύ τους ιστορίες έρωτα και λαγνείας. Ξεπερνούν τις αναστολές και τα ήθη της εποχής (κάθε εποχής) και μέσα από το συγκλονισμό του ερωτικού πάθους καταπολεμούν την αγωνία του θανάτου και τον πόνο της προσωπικής απώλειας.

Ο θάνατος είναι αναπόφευκτος για τον άνθρωπο.

Αλλά ο Έρωτας είναι ανίκητος, ακόμα και μπροστά στο φάσμα του θανάτου!

Αντίστοιχη “διαφυγή” μέσα από τον Έρωτα επιλέγουν οι λεπροί της Σπιναλόγκας στο μυθιστόρημα “Γή και νερό” του Γουλιέλμου Άμποτ! Μέσα στην απόλυτη απελπισία από τη μόνιμη “πανδημία” της λέπρας που βιώνουν, απόκληροι του κόσμου, παραμορφωμένοι και αποκρουστικοί, νοηματοδοτούν ωστόσο, την “τελειωμένη” ζωή τους μέσα από ατέλειωτα ερωτικά παιγνίδια και ερωτικές συννευρέσεις...

Σε όλες τις ιστορικές καταγραφές σε όλες τις λογοτεχνικές αποτυπώσεις, οι άνθρωποι που πραγματικά επλήγησαν από μια φονική πανδημία, έσπασαν τις “συμβάσεις” της εποχής, αλλά διέφυγαν αναστοχάζοντας την ύπαρξή τους: με λαχτάρα για ζωή,

με αλτρουϊσμό, με υπέρβαση του ατομισμού τους. Και με αναίρεση της πομπολυγώδους ματαιοδοξίας τους.

Ποτέ με πανικό!

Στην εποχή μας όλα αυτά έμοιαζαν από το μακρύ παρελθόν...

Κι ήλθε ο κορονοϊός να μας “συνετίσει”.

Αλλά δεν μας συνετίσε! Αποκάλυψε το αβυσσαλέο κενό νοήματος μέσα μας...

Η πανδημία που ζούμε δεν έχει καμία σχέση με οποιαδήποτε από τις μεγάλες πανδημίες του παρελθόντος!

Καμία απολύτως...

Αν και δεν ξέρουμε πολλά για τον ίδιο τον ιό ακόμα, γνωρίζουμε ωστόσο από τις 150 χιλιάδες περίπου κρούσματα σε όλο τον κόσμο, ότι το 70% νοσούν με ήπια συμπτώματα συνηθισμένης εποχικής γρίπης.

Από τους υπόλοιπους ένα 20% νοσεί σοβαρότερα, κατά κανόνα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας και επιβαρυσμένης υγείας από χρόνια νοσήματα. Και οι περισσότεροι θεραπεύονται...

Κι από τους υπόλοιπους ένα ποσοστό της τάξης επίσης του 15% μπορεί να χάσει τη ζωή του από επιπλοκές. Όπως χάνουν τη ζωή

τους κάθε χρόνο εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι – των ιδίων ευάλωτων κατηγοριών – από επιπλοκές της γρίπης.

Η διαφορά εδώ είναι ότι η νόσος μεταδίδεται πολύ γρήγορα γιατί οι κοινωνίες δεν έχουν αντισώματα. Επομένως στατιστικά οι άνθρωποι μεγάλης ηλικίας με χρόνια προβλήματα κινδυνεύουν πολύ περισσότερο να τους “φτάσει”. Και βεβαίως, αν νοσήσουν ταυτόχρονα, τα συστήματα υγείας θα κινδυνεύσουν με κατάρρευση.

Παρ’ όλους αυτούς τους πραγματικούς κινδύνους, κάθε σύγκριση του κορονοϊού με τις μεγάλες πανδημίες του παρελθόντος είναι εντελώς άτοπη!

Πέρα για πέρα...

* Δεν υπάρχει σύγκριση ούτε καν με την τελευταία επίσημη “πανδημία” που ενέσκηψε πριν μόλις 11 χρόνια, το 2009, με τον ιό H1N1. Και τώρα τη θυμούνται ελάχιστοι. Αυτή πράγματι προκάλούσε μεγάλη ανησυχία τότε, γιατί ήταν ο ίδιος ιός (παραλλαγή του ακριβέστερα) που προκάλεσε την “Ισπανική γρίπη” πριν 90 χρόνια, στις αρχές του 20ου Αιώνα. Με δεκάδες εκατομμύρια νεκρούς σε λίγους μήνες...

Αυτή τη φορά όμως, τα αποτελέσματα ήταν πολύ λιγότερο δραματικά.

Τον πρώτο χρόνο της πανδημίας του H1N1 (2009-10) πέθαναν 129 χιλιάδες άνθρωποι σε όλο τον κόσμο. Και στα χρόνια που ακολούθησαν συνολικά οι νεκροί έφτασαν το μισό εκατομμύριο. Όσοι περίπου πεθαίνουν κάθε χρόνο διεθνώς από γρίπη (290 με 650 χιλιάδες)...

Και τώρα οι νεκροί από τον κορονοϊό διεθνώς, αυξάνονται κάθε μέρα, γιατί ζούμε την έξαρσή του, αλλά δεν ξεπερνούν ακόμα τις 6 χιλιάδες! Διεθνώς...

Εκ των οποίων πάνω από τους μισούς στην Κίνα, όπου η διάδοση της νόσου, έχει ελεγχθεί, τα νέα κρούσματα και νέοι νεκροί είναι πλέον ελάχιστοι...

Δεν είναι εύκολο φυσικά να γίνουν εκτιμήσεις, αλλά δεδομένου ότι η άνοδος της θερμοκρασίας αναμένεται να επιβραδύνει την τωρινή πανδημία (σε αντίθεση με τον H1N1 που χτυπούσε χειμώνα καλοκαίρι το ίδιο), τα θύματα αναμένεται να είναι πολύ λιγότερα από εκείνα του H1N1 – και από εκείνα της συνηθούς εποχιακής γρίπης.

Το τελευταίο που θα περίμενε κανείς, λοιπόν, είναι να υπάρξει κύμα παγκόσμιου πανικού! Που απειλεί εξ ίσου – ή και περισσότερο – από τον ίδιο το κορονοϊό...

Κι όμως πανικός επικρατεί σήμερα!

Απόλυτος πανικός...

Δεν επικρατεί μόνο στην Ελλάδα, όπως ισχυρίζονται κάποιοι ανόητοι – που βιάστηκαν για μιαν ακόμα φορά να ψέξουν τους... “Ελληνάρες”!

Σε όλες τις χώρες αδειάζουν τα σουπερμάρκετ!

Σε όλες τις χώρες εξαφανίζονται τα αντισηπτικά.

Σε όλες τις χώρες οι άνθρωποι μένουν σπίτι και αγωνιούν όχι μόνο για την προσωπική τους υγεία, αλλά και για το μέλλον τους, αφού τους τρομάζει εξ ίσου και η ύφεση που θα ακολουθήσει – και με το δίκιο τους...

Πρόκειται για γενικευμένο πανικό!

Για την ακρίβεια πρόκειται για καλλιεργούμενο και υποδαυλιζόμενο πανικό!

Και αυτό είναι το αφύσικο. Το παράλογο. Το ασυγχώρητο...

Πάψτε να καλλιεργείτε τον πανικό!

Οι κυβερνήσεις κάνουν αυτό που μπορούν να κάνουν...

Σταματήστε τις τηλεοπτικές “μαινάδες” και τους τηλεμαραθώνιους του ολέθρου. Προσπαθήστε να καθησυχάσετε τον κόσμο, όχι να τον πανικοβάλετε...

Δεν θα τους κάνετε πιο “πειθήνιους”. Τους φρικόρετε.

Θα αναγκάζεστε να αυξάνετε τη “δοσολογία” του πανικού κάθε μέρα...

Είναι άλλο πράγμα να νουθετούμε τον κόσμο να τηρεί τα μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας κι είναι εντελώς διαφορετικό να... “υφαίνετε σάβανα” για όλους από τα τηλε-παράθυρα...

Είναι άλλο πράγμα να λέγεται ότι τελικώς “θα νοσήσουμε όλοι” (όπως έχουμε ήδη νοσήσει από την γρίπη) κι είναι εντελώς άλλο πράγμα να αφήνετε να νοηθεί ότι “θα πεθάνουμε όλοι”!

Χιλιάδες άνθρωποι διεθνώς και οι περισσότεροι εδώ, πέρασαν ήδη τον κορονοϊό ως συνηθισμένη γρίπη! Κι είναι καλά...

Από την γρίπη στην έξαρσή της πέθαναν και φέτος 70 άνθρωποι μέσα στο Φεβρουάριο στην Ελλάδα! Την ίδια εποχή και μέχρι τα μέσα Μαρτίου πέθαναν 4 άτομα από τον κορονοϊό. Είναι βέβαιο ότι τα θύματα θα αυξηθούν. Αλλά μιλάμε για άλλη τάξη μεγέθους. Χάσαμε το μέτρο. Τελείως...

Ο κορονοϊός ΔΕΝ είναι “πανούκλα”. Δεν είναι “Χολέρα”. Δεν είναι “Έμπολα”. Δεν είναι καν Η1Ν1.

Η πανούκλα υπάρχει ωστόσο, και εγκαταστάθηκε πια στα μυαλά μας.

Λέγεται πανικός!

Και την καλλιεργούν κάθε μέρα – κάθε ώρα – αδίστακτοι και ανεύθυνοι από τα ΜΜΕ...

Σταματήστε τον Πανικό!

[ΠΗΓΗ](#)

ΠΗΓΗ: https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2020/03/blog-post_5844.html?m=1